

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนวิชาพลศึกษา เกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 9 กลุ่มตัวอย่างประชากรเป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 362 คน และครูผู้สอนวิชาพลศึกษาจำนวน 362 คน รวมทั้งสิ้น 724 คน จากโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 9 จำนวน 362 โรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างประชากร และได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งสิ้น 704 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 97 เนื้อหาข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความแตกต่างด้วยค่า "ที"

สรุปผลการวิจัย

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 ผู้บริหารส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุมากกว่า 45 ปี มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่ไม่ได้เรียนวิชาเอกพลศึกษา แต่เคยผ่านการอบรมประชุมหรือสัมมนาเกี่ยวกับการสอนวิชาพลศึกษาและได้ทำทฤษฎีการสอนวิชาพลศึกษาประมาณภาคเรียนละ 1 ครั้ง

1.2 ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 26-30 ปี มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่ไม่ได้เรียนวิชาเอกพลศึกษา แต่เคยผ่านการอบรมประชุมหรือสัมมนาเกี่ยวกับการสอนพลศึกษา มีจำนวนคาบการสอนวิชาพลศึกษาสัปดาห์ละ 1-5 คาบ สำหรับสาเหตุที่เป็นครูผู้สอนวิชาพลศึกษาเนื่องจากไม่มีครูพลศึกษาทำหน้าที่นี้

2. ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนวิชาพลศึกษา เกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา

2.1 พฤติกรรมการสอนด้านการเตรียมการสอน ผู้บริหารโรงเรียนมีความเห็นว่าครูผู้สอนวิชาพลศึกษามีพฤติกรรมการสอนอยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกวิธีสอนและกิจกรรมได้เหมาะสมกับเนื้อหาและความสามารถของนักเรียน เตรียมการป้องกันอุบัติเหตุอันอาจจะเกิดจากการเรียนการสอน และจัดเตรียมสถานที่วัสดุอุปกรณ์ประกอบการสอนเป็นอย่างดี

ในทำนองเดียวกันครูผู้สอนวิชาพลศึกษามีความเห็นว่าตนเองมีพฤติกรรมการสอนอยู่ในระดับมากทุกข้อเช่นเดียวกัน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ได้แก่ เตรียมการป้องกันอุบัติเหตุอันอาจจะเกิดจากการเรียนการสอน เลือกวิธีสอนและกิจกรรมได้เหมาะสมกับเนื้อหาและความสามารถของนักเรียน และให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดเตรียมอุปกรณ์และสถานที่

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารโรงเรียนกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษา เกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนด้านการเตรียมการสอน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ยกเว้น พฤติกรรมการสอนเกี่ยวกับการจัดแบ่งกลุ่มนักเรียนตามความแตกต่างของเพศและระดับความสามารถ

2.2 พฤติกรรมการสอนด้านการดำเนินการสอน ผู้บริหารโรงเรียนมีความเห็นว่าครูผู้สอนวิชาพลศึกษามีพฤติกรรมการสอนอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ได้แก่ ให้นักเรียนอบอุ่นร่างกายอย่างเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาและกิจกรรมที่สอน แนะนำนักเรียนให้รู้จักระมัดระวังการเล่นที่จะก่อให้เกิดอันตราย และให้นักเรียนได้เล่นเกมหรือแข่งขันเพื่อความสนุกสนาน ส่วนพฤติกรรมการสอนเกี่ยวกับการตั้งคำถามให้นักเรียนคิดค้นหาคำตอบนั้น มีความเห็นอยู่ในระดับน้อย

ส่วนครูผู้สอนวิชาพลศึกษามีความเห็นว่าคุณเองมีพฤติกรรมการสอน อยู่ในระดับมากที่สุด เกี่ยวกับการให้นักเรียนอบอุ่นร่างกายอย่างเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาและกิจกรรมที่สอน นอกจากนี้มีความเห็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ได้แก่ แนะนำนักเรียนให้รู้จักระมัดระวังการเล่นที่จะก่อให้เกิดอันตราย ให้นักเรียนได้เล่นเกมหรือแข่งขันเพื่อความสนุกสนาน และให้นักเรียนได้ฝึกทักษะพื้นฐานการเคลื่อนไหวและทักษะพื้นฐานการเล่นกีฬาได้เหมาะสมกับวัยและความสามารถของนักเรียน

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารโรงเรียนกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษา เกี่ยวกับการพฤติกรรมการสอนด้านการดำเนินการสอน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.5

2.3 พฤติกรรมการสอนด้านบุคลิกภาพในการสอน ผู้บริหารโรงเรียนมีความเห็นว่าครูผู้สอนวิชาพลศึกษามีพฤติกรรมการสอนอยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ได้แก่ ให้ความรัก ความยุติธรรมแก่นักเรียนโดยเสมอภาค เอาใจใส่สุขภาพและความปลอดภัยของนักเรียนและวางตัวได้เหมาะสมเป็นตัวอย่างที่ดีแก่นักเรียน

ในทำนองเดียวกันครูผู้สอนวิชาพลศึกษามีความเห็นว่าคุณเองมีพฤติกรรมการสอนอยู่ในระดับมากทุกข้อเช่นเดียวกัน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ได้แก่ ให้ความรัก ความยุติธรรมแก่นักเรียนโดยเสมอภาค เอาใจใส่สุขภาพและความปลอดภัยของนักเรียนและแสดงออกให้เห็นว่าเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบ

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารโรงเรียนกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษา เกี่ยวกับการพฤติกรรมการสอนด้านบุคลิกภาพในการสอน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2.4 พฤติกรรมการสอนด้านการใช้อุปกรณ์ในการสอนและสถานที่ ผู้บริหารโรงเรียนมีความเห็นว่าครูผู้สอนวิชาพลศึกษามีพฤติกรรมการสอนอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจาก

มากไปหาน้อย 3 ระดับ ได้แก่ ใช้อุปกรณ์การสอนที่เหมาะสมกับวัยและความต้องการของนักเรียน
แนะนำนักเรียนเกี่ยวกับการใช้การเก็บรักษาอุปกรณ์กีฬาและสื่อการสอนอื่น ๆ ให้นักเรียนทราบ
ทั่วกัน ใช้อุปกรณ์และสื่อการสอนอื่น ๆ ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับบทเรียน ส่วนพฤติกรรม
การสอนเกี่ยวกับการใช้วัสดุอุปกรณ์เพื่อช่วยในการสอนนั้นมีความเห็นอยู่ในระดับน้อย

ในทำนองเดียวกันครูผู้สอนวิชาพลศึกษามีความเห็นว่าคุณเองมีพฤติกรรม
การสอนอยู่ในระดับเดียวกันกับความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนทุกข้อ เรียงลำดับจากมากไปหา
น้อย 3 ระดับ ได้แก่ แนะนำนักเรียนเกี่ยวกับการใช้ การเก็บรักษาอุปกรณ์และสื่อการสอนอื่น ๆ
ให้นักเรียนทราบทั่วกัน สรรวจอุปกรณ์การสอนพลศึกษาทั้งก่อนและหลังการสอน เข้มงวดต่อการ
รักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสถานที่เรียนอยู่เสมอ

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารโรงเรียนกับครูผู้สอนวิชา
พลศึกษา เกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนด้านการใช้อุปกรณ์ในการสอนและสถานที่ พบว่า แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2.5 พฤติกรรมการสอนด้านการจูงใจและการเสริมแรงทางการเรียนผู้บริหาร
โรงเรียนมีความเห็นว่าคุณครูผู้สอนวิชาพลศึกษามีพฤติกรรมการสอนอยู่ในระดับมากเรียงลำดับจากมาก
ไปหาน้อย 3 ระดับ ได้แก่ ให้ความเป็นกันเองและมีมนุษยสัมพันธ์กับนักเรียน ชมเชย สนับสนุน
และให้กำลังใจนักเรียนในการแสดงออก ยกย่อง ชมเชยนักเรียนที่ประสบความสำเร็จหรือให้
รางวัลตอบแทนเป็นครั้งคราวเพื่อเป็นกำลังใจให้ทำดียิ่งขึ้นต่อไป ส่วนพฤติกรรมการสอนเกี่ยวกับการ
การจัดป้ายนิเทศเกี่ยวกับพลศึกษาและการแข่งขันกีฬาให้นักเรียนสนใจนั้น มีความเห็นอยู่ในระดับ
น้อย

ในทำนองเดียวกันครูผู้สอนวิชาพลศึกษามีความเห็นว่าคุณเองมีพฤติกรรม
การสอนอยู่ในระดับเดียวกันกับความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนทุกข้อ เรียงลำดับจากมากไปหา
น้อย 3 ระดับ ได้แก่ ให้ความเป็นกันเองและมีมนุษยสัมพันธ์กับนักเรียน ชมเชย สนับสนุนและให้
กำลังใจนักเรียนในการแสดงออก รับฟังและให้ความสนใจต่อความคิดเห็นของนักเรียน ส่วน

พฤติกรรมการสอนเกี่ยวกับการจัดป้ายนิเทศเกี่ยวกับพลศึกษาและการแข่งขันกีฬาให้นักเรียนสนใจนั้น มีความเห็นอยู่ในระดับน้อย เช่นกันกับผู้บริหารโรงเรียน

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารโรงเรียนกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษา เกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนด้านการจูงใจและการเสริมแรงทางการเรียน พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ยกเว้น พฤติกรรมการสอนเกี่ยวกับการจัดป้ายนิเทศเกี่ยวกับพลศึกษาและการแข่งขันกีฬาให้นักเรียนสนใจ

2.6 พฤติกรรมการสอนด้านการมอบงานให้ปฏิบัติ ทั้งผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนวิชาพลศึกษามีความเห็นที่ครูผู้สอนวิชาพลศึกษามีพฤติกรรมการสอนอยู่ในระดับมากทุกข้อ เช่นเดียวกัน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ได้แก่ เปิดโอกาสให้นักเรียนทำงาน และฝึกหัดกันเป็นกลุ่ม เปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกทักษะด้วยตนเองอย่างเหมาะสม และเปิดโอกาสให้นักเรียนที่มีความสามารถได้มีส่วนร่วมในการให้ความช่วยเหลือเพื่อน

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารโรงเรียนกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษา เกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนด้านการมอบงานให้ปฏิบัติ พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2.7 พฤติกรรมการสอนด้านการปลูกฝังจริยธรรมและคุณธรรม ผู้บริหารโรงเรียนมีความเห็นที่ครูผู้สอนวิชาพลศึกษามีพฤติกรรมการสอนอยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ได้แก่ สอนให้เป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัยและเป็นผู้เล่น ผู้ดูกีฬาที่ดี สอนให้มีความสามัคคี รู้จักทำงานอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นได้ และสอนให้มีความอดทน ออกกำลังกาย

ส่วนครูผู้สอนวิชาพลศึกษามีความเห็นที่ตนเองมีพฤติกรรมการสอนอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงตามลำดับดังนี้คือ สอนให้เป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัยและ

เป็นผู้เล่น ผู้ดูกีฬาที่ดี และสอนให้มีความสามัคคี รู้จักทำงานอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นได้ นอกจากนี้ มีความเห็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารโรงเรียนกับครูผู้สอนวิชา พลศึกษา เกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนด้านการปลูกฝังจริยธรรมและคุณธรรม พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2.8 พฤติกรรมการสอนด้านการประเมินผลการเรียนการสอน ผู้บริหารโรงเรียนมีความเห็นว่าครูผู้สอนวิชาพลศึกษามีพฤติกรรมการสอนอยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ได้แก่ มีความยุติธรรมในการให้คะแนน ประเมินความรู้ความสามารถ และพฤติกรรมตามจุดประสงค์การเรียน และซักถามนักเรียนขณะที่สอนเพื่อทราบถึงความเข้าใจในเรื่องที่กำลังเรียน

ส่วนครูผู้สอนวิชาพลศึกษามีความเห็นว่าตนเองมีพฤติกรรมการสอนอยู่ในระดับมากที่สุดเกี่ยวกับการมีความยุติธรรมในการให้คะแนน นอกจากนี้มีความเห็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ได้แก่ ประเมินความรู้ความสามารถและพฤติกรรมตามจุดประสงค์การเรียน ซักถามนักเรียนขณะที่สอนเพื่อทราบถึงความเข้าใจในเรื่องที่กำลังเรียน และแจ้งผลการทดสอบให้นักเรียนทราบเป็นระยะ ๆ

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารโรงเรียนกับครูผู้สอนวิชา พลศึกษา เกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนด้านการประเมินผลการเรียนการสอน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3. ทั้งผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนวิชาพลศึกษามีความคิดเห็นโดยรวมเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับมากทุกด้าน และเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษา พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทุกด้าน

4. ครูผู้สอนที่มีวุฒิทางพลศึกษาและครูผู้สอนที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา มีความคิดเห็นโดยส่วนรวม เกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับมากทุกด้าน และ เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีวุฒิทางพลศึกษากับครูผู้สอนที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทุกด้าน

อภิปรายผลการวิจัย

1. พฤติกรรมการสอนด้านการเตรียมการสอน ทั้งผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนวิชาพลศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับมากทุกข้อ คือ เตรียมการสอน ทบทวนทักษะ และความรู้ก่อนสอน ทาบันทึกการสอนของการสอนแต่ละครั้ง จัดเตรียมสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ประกอบการสอนเป็นอย่างดี ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดเตรียมอุปกรณ์และสถานที่ เลือกวิธีสอนและกิจกรรมได้เหมาะสมกับเนื้อหาและความสามารถของนักเรียน สรวจความพร้อม พื้นความรู้และความสามารถของนักเรียน จัดแบ่งกลุ่มนักเรียนตามความแตกต่างของเพศและระดับความสามารถ เตรียมการป้องกันอุบัติเหตุอันอาจจะเกิดจากการเรียนการสอน แสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนวิชาพลศึกษามีการกำหนดแผนงานและขั้นตอนที่จะให้ความรู้แก่นักเรียนอย่างเหมาะสม อยู่ในขั้นดี ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กุลวดี เรืองเดช (2518 : 60) ที่พบว่า พฤติกรรมการสอนด้านการเตรียมการสอนของครูผู้สอนในระดับประถมศึกษาอยู่ในเกณฑ์มาก

2. พฤติกรรมการสอนด้านการดำเนินการสอน ครูผู้สอนวิชาพลศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของตนเองอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ให้นักเรียนอบอุ่นร่างกายอย่างเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาและกิจกรรมที่สอน นอกจากนี้ทั้งผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนวิชาพลศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ บอกขอขงาย เนื้อหาวิชาและชี้แจงวัตถุประสงค์ของการสอนแต่ละครั้ง ทบทวนทักษะกีฬาหรือเนื้อหาวิชาที่เรียนผ่านมาก่อนสอนบทเรียนใหม่ อธิบายประกอบการสาธิตทักษะกีฬาได้อย่างชัดเจนและปฏิบัติตามได้ง่าย ดัดแปลงวิธีการสอนและกิจกรรมได้อย่างเหมาะสมตามสภาพแวดล้อม ให้นักเรียนได้ฝึกทักษะพื้นฐานการเคลื่อนไหวและทักษะพื้นฐานการเล่นกีฬาได้เหมาะสมกับวัยและความสามารถของนักเรียน ควบคุมและแนะนำการฝึกทักษะพื้นฐานการเคลื่อนไหวและทักษะพื้นฐานการเล่นกีฬาอย่างใกล้ชิดและทั่วถึง แนะนำนักเรียน

ทำให้รู้จักระมัดระวังการเล่นที่จะก่อให้เกิดอันตราย ให้นักเรียนได้เล่นเกมหรือแข่งขันเพื่อความสนุกสนาน บอกให้นักเรียนทราบล่วงหน้าเรื่องที่จะสอนครั้งต่อไป และให้นักเรียนมีสุขปฏิบัติ หลังจากการเรียนรู้วิชาพลศึกษา จะเห็นว่าส่วนมากครูผู้สอนวิชาพลศึกษามีพฤติกรรมการสอน ด้านการดำเนินการสอนอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา มีการดำเนินการสอนอยู่ในขั้นดีและเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับวารสาร คีต (2523 : 110-111) ที่ได้กล่าวถึงข้อควรปฏิบัติในการสอนวิชาพลศึกษาไว้ว่า การสอนแต่ละครั้งควร กำหนดจุดมุ่งหมายให้แน่ชัดและควรแจ้งให้ผู้เรียนทราบ ให้นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม การสอนอย่างทั่วถึง ทบทวนเนื้อหาให้สนุกสนาน จัดกิจกรรมและบรรยากาศการเรียนการสอนให้เป็นกันเอง ครูผู้สอนจะต้องสามารถสธิตหรือวิเคราะห์ลักษณะท่าทางของการเคลื่อนไหวที่ นักเรียนเข้าใจและปฏิบัติตามได้เป็นลำดับขั้นตอน ครูพลศึกษาจะต้องคอยแนะนำช่วยเหลือนักเรียน ให้นำบรรลุผลได้ตามที่กำหนดไว้

ส่วนพฤติกรรมการสอนเกี่ยวกับการตั้งคำถามให้นักเรียนคิดค้นหาคำตอบนั้น ผู้บริหารโรงเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ยังยึดถือ การสอนแบบเก่า คือมีครูผู้สอนเป็นศูนย์กลางการเรียน ส่วนใหญ่จะสอนโดยการอธิบายประกอบ การสาธิตทักษะกีฬาให้นักเรียนปฏิบัติตามอย่างเดียว ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปรีชา จันทนะมาหิยะ (อ้างถึงใน ชนะ แสงงาม 2519 : 13) ที่พบว่า วิธีการสอนวิชาพลศึกษาใน โรงเรียนประถมศึกษายังใช้การสอนแบบเก่าอยู่

3. พฤติกรรมการสอนด้านบุคลิกภาพในการสอน ทั้งผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน วิชาพลศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับมากทุกข้อ คือ เข้าสอนและเลิกสอนได้ตรงเวลา แต่งกายได้เหมาะสมกับวิชาที่สอน ให้ความรักความยุติธรรม แก่ นักเรียนโดยเสมอภาค แสดงความกระตือรือร้น กระฉับกระเฉง และตั้งใจสอน ใช้ภาษาท่าทาง และการพูดได้อย่างเหมาะสม เข้าใจง่าย มีอารมณ์มั่นคง หนักแน่น และสามารถควบคุมอารมณ์ได้ แสดงออกให้เห็นว่าเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบ เคร่งครัดต่อระเบียบวินัย แสดงถึงความเชื่อมั่นในตนเอง กล่าวตัดสินใจ เสียสละเวลาให้กับนักเรียนวางตัวได้เหมาะสมเป็นตัวอย่างที่ดีแก่นักเรียน เอาใจใส่ในสุขภาพและความปลอดภัยของนักเรียน แสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนวิชาพลศึกษาเป็นผู้ที่มี

บุคลิกภาพในการสอนอยู่ในขั้นดีและเหมาะสม ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากบุคลิกภาพ ลักษณะส่วนตัวของครูผู้สอน และการได้รับการศึกษาอบรมทางสายการศึกษาโดยตรง ทำให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับจิตวิทยาการศึกษา หลักการและลักษณะของการสอนทั่ว ๆ ไปเป็นอย่างดี สามารถนำไปใช้ปฏิบัติงานการสอนวิชาพลศึกษาได้ ดังที่ พรณี หมื่นรักษ์ (2513 : 4) ได้กล่าวว่า พฤติกรรมการสอนของครูส่วนใหญ่จะเป็นผลมาจากลักษณะที่แท้จริงของตัวเองกับผลที่เกิดจากการศึกษาอบรมของครู และตัวการที่มีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมการสอนของครู ได้แก่ จิตวิทยาการศึกษา ความต้องการ ความเชื่อ ค่านิยม และแรงจูงใจ

นอกจากนี้ในการปฏิบัติหน้าที่ของครูนั้นจะต้องยึดถือระเบียบข้อปฏิบัติของข้าราชการและปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณครู ตลอดจนการทำตัวให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าเป็นเหตุผลอีกประการหนึ่งที่ทำให้ครูผู้สอนวิชาพลศึกษามีพฤติกรรมการสอนด้านบุคลิกภาพในการสอนที่ดี

4. พฤติกรรมการสอนด้านการใช้อุปกรณ์การสอนและสถานที่ ทั้งผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนวิชาพลศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา อยู่ในระดับมาก คือ ใช้อุปกรณ์การสอนที่เหมาะสมกับวัยและความต้องการของนักเรียน ใช้อุปกรณ์และสื่อการสอนอื่น ๆ ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับบทเรียน แนะนำนักเรียนเกี่ยวกับการใช้การเก็บรักษาอุปกรณ์กีฬาและสื่อการสอนอื่น ๆ ให้นักเรียนทราบทั่วกัน ปรับปรุงวัสดุในท้องถิ่นมาเป็นอุปกรณ์การสอนพลศึกษา สํารวจอุปกรณ์การสอนพลศึกษาทั้งก่อนและหลังการสอน จัดแบ่งอุปกรณ์กีฬา สนามกีฬาให้นักเรียนได้ใช้และฝึกทักษะกันอย่างทั่วถึง ใช้อุปกรณ์การสอนอย่างระมัดระวังรักษาไม่ให้เกิดความเสียหายง่าย ๆ ให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเก็บรักษาและรับผิดชอบในการเบิกจ่ายอุปกรณ์ เข้มงวดต่อการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสถานที่เรียนอยู่เสมอ แสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาเป็นผู้ที่มีความสามารถในการอุปกรณ์การสอนและสถานที่เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ มาตพ ภาษิตวิไลธรรม (2520 : 68-73) ที่พบว่า สมรรถภาพของครูประถมศึกษาที่สังคมต้องการ คือ สามารถใช้สื่อการสอนได้อย่างเหมาะสมกับลักษณะวิชาและสภาพการสอน ในตนเองเดียวกัน วรศักดิ์ เพ็ชรชอบ

(2523 : 32) ได้กล่าวถึงหน้าที่และความรับผิดชอบของครูพลศึกษาที่สำคัญ คือ ตรวจรักษาและปรับปรุงซ่อมแซมสถานที่และอุปกรณ์ ในห้องยิมเนเซียมให้ได้ตลอดเวลา

นอกจากนี้ทั้งผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนวิชาพลศึกษายังมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้วัสดุทัศนูปกรณ์เพื่อช่วยในการสอนอยู่ในระดับน้อย ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากโรงเรียนประถมศึกษาส่วนใหญ่ขาดแคลนวัสดุทัศนูปกรณ์ประกอบการสอนวิชาพลศึกษา จึงทำให้ครูผู้สอนวิชาพลศึกษามีพฤติกรรมการสอนในเรื่องนี้อยู่ในระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พงษ์ศักดิ์ สุนทร (2526 : 133) ที่พบว่า พฤติกรรมการสอนเกี่ยวกับการใช้วัสดุทัศนูปกรณ์เพื่อช่วยในการสอนนั้น ทั้งครูพลศึกษา และนักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับนาน ๆ ครั้ง

5. พฤติกรรมการสอนด้านการจูงใจและการเสริมแรงทางการเรียน ทั้งผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนวิชาพลศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับมาก คือ ชมเชย สนับสนุนและให้กำลังใจนักเรียนการแสดงออก รับฟังและให้ความสนใจต่อความคิดเห็นของนักเรียน มีเทคนิคหรือวิธีการที่จะทำให้การเรียนการสอนมีความสนุกสนาน สนับสนุนและส่งเสริมความคิดริเริ่มของนักเรียน ช่วยเหลือนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านทักษะเป็นรายบุคคล ให้ความเป็นกันเองและมีมนุษยสัมพันธ์กับนักเรียนทุกคน จัดกิจกรรมพลศึกษาที่ทำทายความสามารถของนักเรียนอย่างเหมาะสมและให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วม กระตุ้นให้นักเรียนหมั่นฝึกฝนทักษะพื้นฐานทางกีฬาและทักษะพื้นฐานการเคลื่อนไหวอยู่เสมอ เน้นให้นักเรียนเห็นคุณค่าของการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ สอดแทรกเกมเบ็ดเตล็ดเพื่อเสริมบรรยากาศการเรียนเป็นประจํา และยกย่องชมเชยนักเรียนที่ประสบความสำเร็จหรือให้รางวัลตอบแทนเป็นครั้งคราว เพื่อเป็นกำลังใจให้ดียิ่งขึ้นต่อไป จะเห็นได้ว่า ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาได้ใช้จิตวิทยาในการสอนโดยมุ่งที่จะให้นักเรียนเกิดความสนใจและอยากเรียนมากขึ้น แสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนวิชาพลศึกษามีความสามารถในการจูงใจและการเสริมแรงทางการเรียนเป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นรา บุรณรัช (2518 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า ครูที่สอนในระดับประถมศึกษาที่มีพฤติกรรมการสอนด้านการจูงใจมากกว่าครูที่สอนในระดับมัธยมศึกษา

นอกจากนี้ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนวิชาพลศึกษายังมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดป้ายนิเทศเกี่ยวกับการพลศึกษาและการแข่งขันกีฬาให้นักเรียนสนใจอยู่ในระดับน้อย ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากครูผู้สอนวิชาพลศึกษาเห็นว่า เป็นเรื่องที่มีความสำคัญน้อยกว่าการเรียนการสอนที่เป็นจุดประสงค์หลัก และเห็นว่านักเรียนในระดับนี้มีความสนใจต่อการพลศึกษาและการแข่งขันกีฬาอยู่แล้ว ดังนั้นครูผู้สอนวิชาพลศึกษาจึงลดความสนใจลงไป ทำให้มีพฤติกรรมการสอนในเรื่องนี้อยู่ในระดับน้อย ซึ่งควรจะเป็นเรื่องที่ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาควรจะต้องคำนึงถึงและพิจารณาปรับปรุงต่อไป

6. พฤติกรรมการสอนด้านการมอบงานให้นักปฏิบัติ ทั้งผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนวิชาพลศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับมากทุกข้อ คือ 1. ให้นักเรียนหรือแบบฝึกอย่างเหมาะสมกับวัยและความสามารถของนักเรียน อธิบายหรือชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจอย่างชัดเจนก่อนมอบงานหรือให้แบบฝึกหัด 2. ให้นักเรียนหรือแบบฝึกเหมาะสมกับเวลาที่กำหนด 3. เปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกทักษะด้วยตนเองอย่างเหมาะสม 4. เปิดโอกาสให้นักเรียนทำงานหรือฝึกหัดกันเป็นกลุ่ม 5. เปิดโอกาสให้นักเรียนที่มีความสามารถได้มีส่วนในการให้ความช่วยเหลือเพื่อน 6. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองจากแหล่งวิชาอื่น 7. ให้นักเรียนแนะนำหรือบอกแหล่งวิชาในการค้นคว้าให้แก่นักเรียนให้แบบฝึกอย่างเหมาะสม 8. ดูแล ชักถามและแนะนำเกี่ยวกับความก้าวหน้าของงาน 9. แสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาเป็นผู้ที่มีความสามารถในการมอบงานให้นักเรียนปฏิบัติได้อย่างเป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับ อัญชลี กิจพยัคฆ์และคณะ (2523: 63-64) ที่ว่า การสอนมิใช่การบอกความรู้ให้แก่เด็ก แต่ต้องสอนให้เด็กรู้จักแก้ปัญหา รู้จักค้นคว้า มีหลักการสอน อภิปราย และวิธีการทำงานเป็นกลุ่ม เช่นเดียวกับ บารุง กลัดเจริญ และฉวีวรรณ กินาวงศ์ (2525 : 119) ที่กล่าวว่า การสอนที่ดีนั้นต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ค้นคว้าหาเหตุผล เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำงาน ตัดสินกิจกรรม และสรุป มิ่งมงคล (2527 : 84) ที่พบว่า ครูพลศึกษามีการแสดงพฤติกรรมการสอนด้านการมอบงานให้นักปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก

7. พฤติกรรมการสอนด้านการปลูกฝังจริยธรรมและคุณธรรม ครูผู้สอนวิชาพลศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของตนเองอยู่ในระดับมากที่สุดคือ สอนให้ เป็นผู้ที่มีน้ำใจ

นักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัยและเป็นผู้เล่นผู้คู่กีฬาที่ดี สอนาที่มีความสามัคคีรู้จักทำงานอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นได้ นอกจากนั้นทั้งผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนวิชาพลศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ คือ สอนาให้รู้จักช่วยเหลือกันและกัน สอนาที่มีความรับผิดชอบ สอนาที่มีความขยันหมั่นเพียร สอนและส่งเสริมให้มีความกล้าและเชื่อมั่นในตนเอง สอนาที่มีความซื่อสัตย์สุจริต สอนาที่มีน้ำใจและเสียสละ สอนาที่มีความอดทน ออกกำลังกาย สอนาที่มีระเบียบวินัย สอนาที่เป็นคนมีเหตุผล รู้จักใช้สติปัญญา และสอนาที่นักเรียนเล่นกีฬาด้วยความสามารถและสุขภาพไม่เกรงกลัวร่างกายผู้เล่นฝ่ายตรงข้าม จะเห็นได้ว่า ส่วนมากครูผู้สอนวิชาพลศึกษามีพฤติกรรมการสอนด้านการปลูกฝังจริยธรรมและคุณธรรมอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาได้พยายามที่จะใช้กิจกรรมพลศึกษาเป็นสื่อในการพัฒนาคุณภาพของนักเรียนในด้านนี้เป็นอย่างที่ตั้งที่ วรรศักดิ์ เพ็ชรชอบ (2523 : 110-111) กล่าวว่าการสอนวิชาพลศึกษาทุกครั้งครูควรจะได้ฉวยโอกาสจากสภาพการณ์จริง ๆ ที่เกิดขึ้นนั้น ปลูกฝังคุณธรรมในตัวนักเรียนควบคู่กันไปด้วย

8. พฤติกรรมการสอนด้านการประเมินผลการเรียนการสอน ครูผู้สอนวิชาพลศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด คือ มีความยุติธรรมในการให้คะแนน นอกจากนั้นทั้งผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนวิชาพลศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ ดังนี้คือ ชี้แจงให้นักเรียนทราบเกณฑ์และวิธีการทดสอบในวิชาที่สอน ชักถามนักเรียนขณะที่สอน เพื่อทราบถึงความเข้าใจในเรื่องที่กำลังเรียน ประเมินความรู้ ความสามารถและพฤติกรรมตามจุดประสงค์การเรียน ติดตามความก้าวหน้าของงานหรือแบบฝึกที่มอบหมายให้นักเรียนทำ สามารถใช้เครื่องมือทดสอบนักเรียนได้ครอบคลุมเนื้อหาทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ ใช้แบบทดสอบมาตรฐานกับนักเรียนเพื่อจะได้ทดสอบและ เปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน อธิบายและชี้แจงข้อบกพร่องของนักเรียน รวมทั้งความก้าวหน้าในการเรียนด้วย ประเมินผลการเรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียน ประเมินผลการเรียนโดยคำนึงถึงพัฒนาการทางทักษะของนักเรียนแต่ละคน แจกผลการทดสอบให้นักเรียนทราบเป็นระยะ ๆ และนำผลการสอบแต่ละครั้งมาปรับปรุงการสอนในครั้งต่อไป แสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาได้ให้ความสำคัญและมีการประเมินผลการเรียนของนักเรียนเป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ ขำวิฑูชัย อิงรักษา (2528 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า ครูพลศึกษาเป็นผู้มีความสามารถประเมินผลได้

ตรงตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ มีความเข้าใจหลักและวิธีการประเมินผลทางผลึกษาได้ดี และสามารถเลือกวิธีวัดผลได้อย่างเหมาะสม

9. จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารโรงเรียนกับครูผู้สอนวิชาผลึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนวิชาผลึกษา พบว่า ถึงแม้ผู้บริหารโรงเรียนกับครูผู้สอนวิชาผลึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนรวมกันแต่ละด้าน อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน แต่ก็ยังมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทุกด้าน กล่าวคือ ครูผู้สอนวิชาผลึกษาประเมินพฤติกรรมการสอนของตนเองสูงกว่าที่ผู้บริหารโรงเรียนประเมิน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่มียุมากกว่า 45 ปีขึ้นไป ทำให้มีประสบการณ์การทำงานมาก จึงสามารถประเมินพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนตามความเป็นจริง และมีความเป็นธรรมมากกว่าครูผู้สอน ซึ่งอาจจะมีความคิดเห็นเข้าข้างตนเองมากกว่า หรืออาจเป็นเพราะว่าครูผู้สอนวิชาผลึกษาเป็นผู้ที่มีประสบการณ์การสอนผลึกษามากกว่าผู้บริหารโรงเรียน จึงทำให้สามารถประเมินพฤติกรรมการสอนของตนเองได้ดีกว่าผู้บริหารโรงเรียน ซึ่งผู้วิจัยคิดว่า ความแตกต่างของอายุและประสบการณ์ในการทำงาน อาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้การประเมินพฤติกรรมการสอนต่างกันดังที่ ธนิต ทองธัญญา (2525 : 124-125) กล่าวว่า ผู้ที่ได้รับการศึกษาในระดับสูงกว่า หรือมีประสบการณ์มากกว่า ย่อมมีความเชื่อมั่นในตนเองและประเมินสมรรถภาพของตนเองสูงกว่าผู้ที่ได้รับการศึกษาในระดับต่ำกว่า หรือมีประสบการณ์น้อยกว่า

นอกจากนั้นอาจมีสาเหตุมาจากการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในระดับประถมศึกษาชั้น มุ่งเน้นการประเมินผลการเรียนวิชาในกลุ่มทักษะ ผู้บริหารโรงเรียนจึงต้องให้ความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนในกลุ่มวิชาดังกล่าวมากขึ้น ทำให้ขาดความสนใจและไม่ค่อยให้ความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนในกลุ่มวิชาอื่น ๆ ซึ่งรวมถึงการจัดการเรียนการสอนวิชาผลึกษาด้วย ดังผลการวิจัยที่พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนร้อยละ 15.06 ไม่เคยทำการนิเทศการสอนวิชาผลึกษาเลย ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า อาจเป็นสาเหตุที่ทำให้ผู้บริหารโรงเรียนไม่ทราบว่าครูผู้สอนวิชาผลึกษามีพฤติกรรมการสอนอยู่ในระดับมากน้อยเพียงไร ผู้บริหารโรงเรียนจึงประเมินพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนวิชาผลึกษาไปตามเท่าที่เห็น ในขณะที่ครูผู้สอนวิชาผลึกษาเห็นว่าตนเองปฏิบัติดีอยู่แล้ว ดังที่ วิโรจน์ มุทุกันต์ (2516 : 44) กล่าวว่า ผู้บริหาร

โรงเรียนส่วนใหญ่มุ่งสนใจแต่วิชาการด้านอื่น ๆ ขาดความเข้าใจในหลักการพลศึกษาเท่าเทียมกับวิชาอื่น ๆ มองข้ามความสำคัญของวิชาพลศึกษาไป

นอกจากนั้นอาจเป็นเพราะผู้บริหารโรงเรียนมีความคาดหวังในพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับสูงมาก จึงทำให้ประเมินพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนต่ำกว่าที่ครูผู้สอนประเมินตนเองก็ได้

10. จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างครูผู้สอนที่มีวุฒิทางพลศึกษากับครูผู้สอนที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา พบว่า ถึงแม้จะมีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนรวมในแต่ละด้านอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน แต่ก็ยังมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทุกด้าน กล่าวคือ ครูผู้สอนที่มีวุฒิทางพลศึกษาประเมินพฤติกรรมการสอนของตนเองสูงกว่าครูผู้สอนที่ไม่มีวุฒิ ทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจากครูผู้สอนที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษาเห็นว่า ตนเองยังมีพฤติกรรมการสอนที่ไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร เนื่องจากไม่ได้รับการศึกษาทางด้านนี้โดยตรง ทำให้ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสอนวิชาพลศึกษา ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าแม้ครูผู้สอนจะผ่านการศึกษาระดับปริญญาตรีและวิธีการสอนวิชาสามัญทั่วไปมาบ้างแล้วก็ตาม หากไม่ได้รับการศึกษามาโดยตรงย่อมจะขาดซึ่งความรู้ความสามารถในเรื่องดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ ซิลเวสเตอร์ (Silvester 1969 : 32-36) ที่พบว่า ครูพลศึกษาที่ได้รับการศึกษาทางด้านพลศึกษาโดยตรงจะทำให้มีมีบันทึกที่ดีที่สุดต่อวิชาพลศึกษามากขึ้น ครูที่มีวุฒิสูงกว่าจะมีความเข้าใจในหลักการและวิธีสอนพลศึกษาได้ดีกว่า

ข้อเสนอแนะ

จากผลของการวิจัยในครั้งนี้ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาได้ผลดียิ่งขึ้น ผู้วิจัยใคร่จะขอเสนอแนะดังต่อไปนี้คือ

1. ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาคควรจะได้ปรับปรุงพฤติกรรมการสอนของตนเอง ในด้านการดำเนินการสอน การใช้อุปกรณ์การสอนและสถานที่ และด้านการจูงใจและการเสริมแรงทางการเรียนให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น ตัวอย่างเช่น ด้านการดำเนินการสอน ครูควรจะรู้จักวิธีการตั้งคำถามเพื่อให้นักเรียนได้คิดค้นหาคำตอบด้วยตนเอง เพื่อให้เกิดการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น ด้านการใช้

อุปกรณ์การสอนและสถานที่ ครูควรจะรู้จักตัดแปลงสถานที่และอุปกรณ์ที่มีอยู่ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น และควรจะใช้วัสดุที่คนอุปกรณ์ช่วยประกอบในการสอนวิชาพลศึกษาให้มากยิ่งขึ้น และในด้านการสร้างเสริมให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนวิชาพลศึกษานั้น ครูควรจะมีการจัดป้ายนิเทศเกี่ยวกับพลศึกษาและการแข่งขันกีฬา เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจควบคู่กันไปด้วย

2. ผู้บริหารโรงเรียนและศึกษานิเทศก์ควรที่จะได้ทำหน้าที่ในการนิเทศและให้ความช่วยเหลือแก่ครู เพื่อให้ครูสามารถที่จะดำเนินการเรียนการสอนในโรงเรียนได้ดียิ่งขึ้น โดยเฉพาะครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา การนิเทศของผู้บริหารโรงเรียนและศึกษานิเทศก์จึงเป็นสิ่งจำเป็นและมีความสำคัญมาก ในการที่จะช่วยให้การเรียนการสอนในระดับนี้ได้ผลดียิ่งขึ้น

3. ผู้บริหารในโรงเรียนประถมศึกษาหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ควรจัดให้มีการประชุมอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เพื่อให้ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในระดับประถมศึกษาได้มีความรู้ความเข้าใจและปรับพฤติกรรมการสอนของตนเองให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในระดับประถมศึกษาโดยให้ผู้วิจัยได้ไปสังเกตการสอนในชั้นเรียนโดยตรง
2. ควรศึกษาพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในระดับประถมศึกษาในสังกัดหรือเขตการศึกษาอื่น ๆ ทั่วประเทศ